

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Относно: *Изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца в общинските детски градини и в подготвителните групи в общинските училища на територията на Столична община*

Уважаеми доц.Чобанов,
Уважаеми г-жи и г-да Общински съветници,

С предложението Проект за изменение и допълнение на Наредбата за прием на деца показвате единствено БЕЗСИЛИЕ да се справите отговорно и цивилизовано с проблема. Връщането назад към очевидно НЕработещи решения – и по-конкретно вдигането отново на бройката деца в група, няма да доведе до решаване на проблемите на СО в строителството и градоустройството, трупани с години! София е на светлинни години в много отношения от посочените от Вас държави, с които се опитвате да сравнявате нашата мила пренаселена столица. На практика сравнявате ябълки с круши.

Ще опитам да Ви го обясня още по-образно, защото очевидно за Вас нашите деца не са нищо повече от числа - това, че физически можете да натъпчете повече деца в група, не доказва „достатъчния капацитет“ на системата да работи с по-голям брой деца. С това доказвате само физични закони от типа: 3 кръгчета се побират в едно по-голямо кръгче, ама то, о, чудо! И 4 кръгчета мога да влязат в по-голямото кръгче, нищо, че малко се застъпват!

Децата ни не са кръгчета, а персонала не се подбира по умения за игра на Тетрис – който успее по най-добрия начин да комбинира максимален брой деца, печели. Децата ни са личности (или поне се надяваме да успеем да ги отгледаме като такива), със своите (все още елементарни) потребности от внимание/отношение и пространство. Те са все още бели дъски, върху които хората, които са учили с години за това, могат да пресъздадат прекрасни неща, стига да им се даде възможност за това.

В тази връзка, търсеният от Вас „капацитет на системата“ може да бъде доказан с много по-специализирани изследвания от една обикновена статистика! Като например мнението на персонала КАК точно се справят физически и психически с толкова деца? Как самите деца възприемат факта, че там са по-скоро надзиравани като затворници, отколкото възпитавани и

приучвани на това, което се предполага, че трябва да се преподава като знания там?

Предполагам, че на всички ни е ясно, че предвид продължаващите протести, ще изберете това, което ще доведе до по-малкото обществено съпротивление, но с това освен да преливате от пусто в празно, друго няма да постигнете. **Все пак бихте могли да помислите върху законово предложение за увеличаване броя на персонала, който се грижи за тези деца.**

Детските ясли и градините са най-яркият пример, че количествените натрупвания не водят до качествени изменения! Затова призовавам към малко здрав разум и преценка, че не може да се вземат „решения на всяка цена“!

С уважение,
Маринела Кирова